

Uppteckning rörande handlaren Emil Rosenqvist mm.

Meddelare: Fru Anna Rosenqvist. Född 1885 på Tjurkö.

Upptecknare: Jonas Frykman 17/8 1967.

Uppväxt Fru R. är dotter till lantbrukaren Sven Olsson på "Per Larsagården" och syster till dess nuvarande ägare, Gustaf Olsson. Södragårda.

När jag var liten så gick jag med mjölk nere ifrån vår gård och upp till Herrgården där jag sålde till Konstaplarna och de andre som bodde där uppe.

Jag gick också i skolan tillsammans med konstaplarnas barn. Skolan var då i ett hus som låg på vägen upp mot Nabben. Nabbarna och Herrgårdsbarnen var lea mot de andra, kommer jag ihåg.

Hand- Fru R. gifte sig med handlaren Emil Rosenqvist.

lare " Emil och Oskar Rosenqvist, även han handlare på Tjurkö, var bröder och kom från Åseda i Småland. Därifrån kom också Sandqvist. Han hade affären uppe vid posten, den som Oskar senare övertog.

Sandqvist hade nog varit handlare innan han kom hit till Tjurkö.

Han var en driftig man och blev med tiden mycket förmögen. Han hade flera hus på ön. På äldre dagar flyttade han till Ronneby.

När Sandkvisten sålde sin affär så blev Oskar och Emil kompanjoner om den. Emil hade då nyss kommit hem från Amerika.

1907 - 8 satte Emil upp en egen affär här där jag nu bor. Huset och affären byggdes i ett sammanhang.

När stenhuggarna hade fått sin sten uppmätt, så gick de hit med sina lappar och sålde dem. De kunde få ut beloppet i varor eller i reda pengar. Det där blev ju lite extra besvär för oss för varje fredag då löningen betalades ut, så måste vi gå upp till kontoret för att lösa in lapparna. Nästan alla stenhuggarna hade kredit i affären. De betalade av på sin skuld med lapparna. En del smet från sina skulder.

I affären förde vi matvaror av alla slag. Allt var i lös vikt och måste vägas upp. När det var små mått, så gjorde man en liten strut och lade varan i, snuset t.ex. såldes alltid i strut.

Vi hade färdighuggen ved till försäljning. Ett mått ved kostade 25 öre och det var precis avpassat så att det skulle räkka till ett ugnsbak.

Affären upphörde 1955. Det blev allt mindre folk på ön och min make ville inte modernisera efter de nya bestämmelserna.